

Bratislava, 22. decembra 1922.
(Jakubovo námestie, 16. II.)

Pán Prezident!

V hlbokej úcte dovoľujem si pripojiť predostrieť „Usnesenie“ bratislavského okresného súdu, ako aj moje „Odvolanie“ proti nemu.¹

Právne nonsens a holá nemožnosť, čo sa robí s mojím súkromným majetkom.

Mne neznámi ľudia bez môjho dovolenia, bez môjho poverenia odniesli mi ho z Paríža do Tróji, naň sa so mnou nedojednali, zaň mi ani haliera nezaplatili, držia mi ho cez roky a proti mojej výslovnej vôli v svojich rukách, oberajú ma o jeho úžitok a úroky a teraz, keď na Pána Prezidentovo vysoké naloženie predsa by raz mali dajaký koniec urobiť tomuto protizákonnému stavu, mylným, alebo zrovna falošným vysvetlovaním a aplikovaním zákonov, nariadení a rôznych pravidiel korunovať chcú protizákonnosť odnesenia môjho súkromného majetku novou protizákonnosťou, ktorou snažia sa vnove predstaviť ho, sťa „POZOSTALOSŤ“ a v takejto kvalite odkázať ho do kompetencie tunajších úradov a vrchností cieľom akéhosi nového pozostalostného pojednávania.

Moje právo na môj súkromný majetok je nad všetku pochybnosť. Kompetentný francúzsky súd mi ho prisúdil a vydal sťa môj súkromný majetok. Ja som zaň poplatila i DEDIČNÚ DAŇ, ako i rôzne iné dane a poplatky.

Avšak druhá polovica gen. Štefánikovej pozostalosti ešte vždy nalezá sa u kompetentných francúzskych úradov a je pod likvidáciou.

Čo jasne dokazuje, že „České fin[ančné] prokuratúry“ alebo „bratislavský Okresný súd“ nemajú sebamenšej ingerencie na ňu.

Avšak protizákonne odnesenie a násilné zadržovanie môjho súkromného majetku, poťažne jeho jednej, zákonne už presúdenej čiastky, nedodáva im absolútne žiadneho legálneho práva akýmkoľvek činom miešať sa mi doňho.

Celý tento nový manéver vymyslený je iba na to: ako i naďalej hmotne ožobračovať matku a rodinu gen. Štefánika!?! Doterajší spôsob sa vyžil. Vynašla sa nová taktika.

Pre mňa neprijateľné podmienky...

Kdežto moja záležitosť je cele jasná a jednoduchá. Kto mi môj majetok odniesol, nech mi ho statočne prinavráti.

Skade mi ho odniesol bez všetkých súdov, prokuratúr a formalít, ta nech mi ho späť odvezie a vráti bez nich. Teda v Paríži!

Ja nemám čo chodiť po súdoch a prokuratúrach a s nimi o mojom majetku jednať.

Aby však falošní, abo podplatení novinári nehádzali ódium spozdilosti na mňa, náklonná som k ústupku, že si odoberiem môj majetok i z rúk alebo prostredníctvom Českej fin[ančnej] prokuratúry v Prahe, sťa od súkromného sprostredkovateľa a voči verejnotárskej listine (inventáru).

Ak odnášatelia môjho súkromného majetku nepristanú na tento zákonný, istý a čestný spôsob, v tom páde pokorne prosím Pána Prezidenta, sťa zvrchovanú hlavu državy, dotýčným donútiť na šetrenie zákona, pravdy a práva a naložiť, aby odnášatelia môjho majetku okamžite dali mi ho späť odviezť do Paríža a tam nech mi ho povrátia.

V hlbokoj úcte

Od: Albertina Štefánik^b
matka gen. Štefánika.

DOPIS

AKPR, f. KPR, inv. č. 643, č. j. D 7281/22, k. 53. Originál, strojopis.

- a – Adresováno: Pánu Prezidentovi Československej Republiky T. G. Masarykovi, Praha – hrad.
- b – Psáno vlastní rukou.
- 1 – Usnesení okresního soudu v Bratislavě z 18. 12. 1922 a odvolání Albertiny Štefánikové z 23. 12. 1922 je v archivu přiloženo k dopisu.

M. Dula T. G. Masarykovi
Trnava, 29. prosince 1922

/103

Trnava 29/XII 1922.

Pán Prezident!
Milostivý Pane!

Aj ja, istotne jeden z najstarších Vám známych a žijúcich Slovákov, osmelujem sa pripojiť sa k početným gratulantom, ktorí Vám z príležitosti obratu v roku svoje blahoželania prednášajú.

Bol som od prvého dňa, v ktorom som mal česť poznať Vás, Vaším vrúcnyim ctiteľom. Samosebou sa rozumie, že veľké životné dielo, ktoré Ste v záujme národa preukázali moju voči Vám cítěnú úctu a vďaku nezmenšilo ale zveličilo. Týmto citom vedený prajem Vám pri stálom pevnom zdraví dlhý život, aby Ste sa zo svojho neúmornou prácou vystavaného veľkého diela čím dlhšie mohli radowať.

Končím, vyslovujúc svoj úplný súhlas s mienkou nášho národa, ktorá vyslovuje: že dobre nám pokiaľ Ste Vy medzi nami.

Zostal som Váš úprimný a oddaný ctiteľ:

Matúš Dula

DOPIS

AKPR, f. KPR, inv. č. 893/I, k. 99. Originál, rukopis.